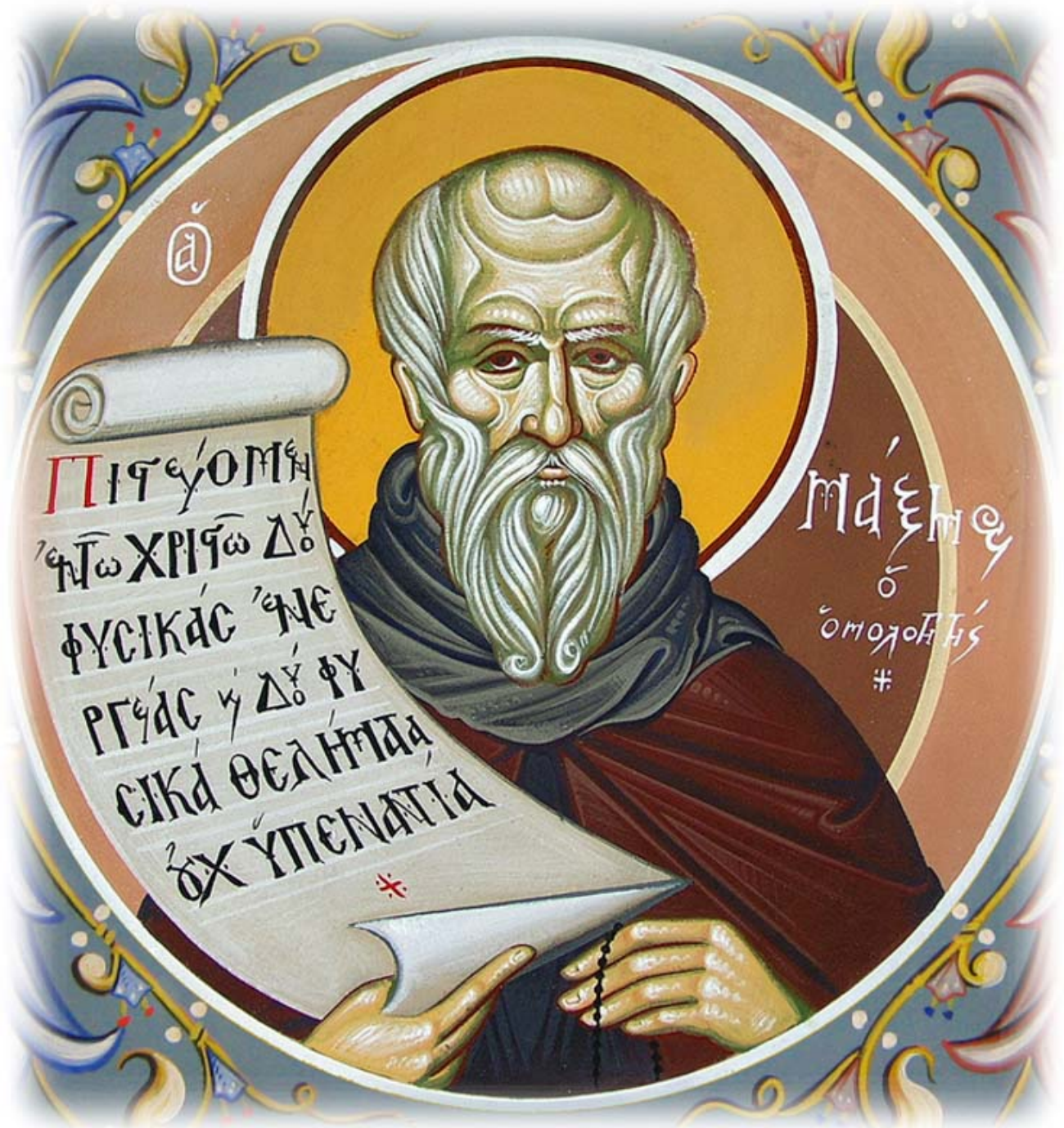

Άγιος Μάξιμος: Ο Ομολογητής της Ορθοδοξίας

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος](#)

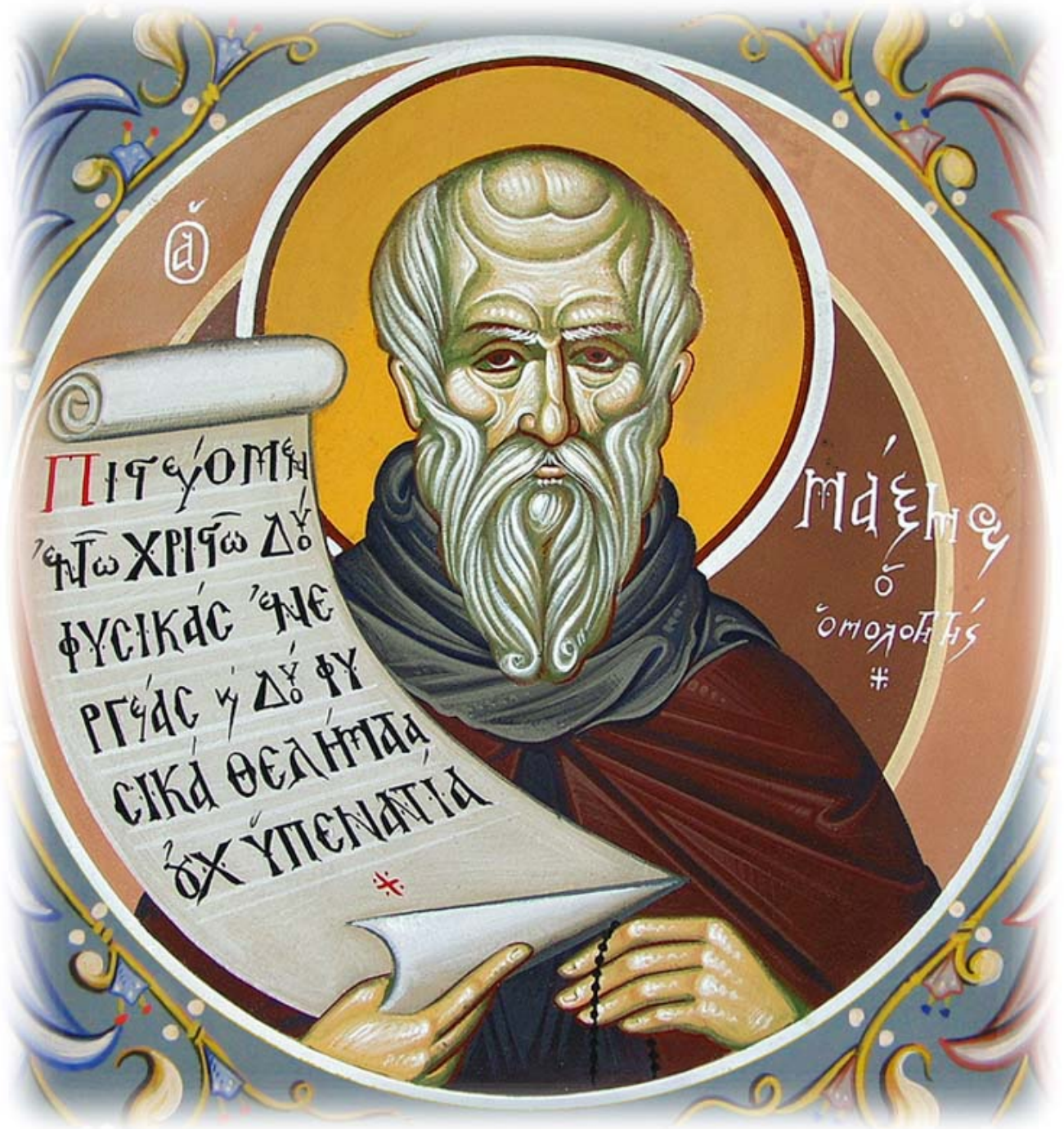
Ὡς μια ἀπὸ τῆς σπουδαιότερης μορφῆς τῆς Ἐκκλησίας μας συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής. Μέγας θεολόγος, φιλόσοφος, ἀσκητής

και ομολογητής της ορθόδοξης πίστης.

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 580 από ευσεβείς και αριστοκράτες γονείς, γι' αυτό απέκτησε σπουδαία μόρφωση στα εκεί ονομαστά πανδιδακτήρια. Η ευγενής καταγωγή του τον βοήθησε να ανέλθει σε σπουδαίες θέσεις στην διοίκηση του Κράτους. Σε ηλικία μόλις τριάντα ετών έγινε αρχιγραμματέας του αυτοκράτορα Ηράκλειου (610-641). Όμως πολύ γρήγορα διαπίστωσε πως οι κοσμικές εξουσίες έχουν εφήμερο χαρακτήρα και γι' αυτό αποφάσισε να αφιερωθεί στην Εκκλησία. Αποσύρθηκε στη Μονή Φιλιππικού στη Χρυσούπολη και αργότερα στη Μονή Αγίου Γεωργίου στην Κύζικο, όπου έδειξε μεγάλο ζήλο για τη μοναχική ζωή και την άσκηση.

Αλλά δεν έμελλε να απολαύσει την ήρεμη και ήσυχη μοναχική ζωή. Στις μέρες του η Εκκλησία σπαράσσονταν από την αίρεση του μονοθελητισμού, την οποία είχε υιοθετήσει ο αυτοκράτορας Ηράκλειος και ήθελε να την επιβάλλει στους ορθοδόξους πιστούς υπηκόους του. Σύμμαχοι του ο πατριάρχης Σέργιος και ο διάδοχός του Πύρρος.

Η αίρεση του μονοθελητισμού ήταν προϊόν της προηγηθείσας αίρεσης του μονοφυσιτισμού, την οποία είχαν καταδικάσει η Δ' και η Ε' Οικουμενικές Σύνοδοι και αρνούσαν την πραγματική ενανθρώπιση του Θεού Λόγου. Ο μονοθελητισμός δίδασκε πως ο Χριστός δεν είχε δύο θελήσεις και ενέργειες, όπως δόξαζε η Εκκλησία, αλλά μία θέληση και ενέργεια, τη θεία. Η αιρετική αυτή πίστη είχε τεράστιες επιπτώσεις στη σωτηρία του ανθρώπου, διότι απέρριπτε την αληθινή ανθρώπινη υπόσταση του Χριστού και άρα την πραγματική σωτηρία του ανθρωπίνου γένους.

Ο Ηράκλειος είχε λόγους να επιβάλλει την αίρεση αυτή, για την ενότητα του κράτους. Οι ανατολικές επαρχίες, Μέση Ανατολή και η Αίγυπτος ήταν μονοφυσίτες, και πίστευε πως με τον μονοθελητισμό θα τους ενέτασσε και πάλι στην εξουσία του, διότι είχαν τάσεις ανεξαρτητοποίησης.

Ο άγιος Μάξιμος αντέδρασε σφόδρα κατά των ενεργειών αυτών του αυτοκράτορα. Με την αιτιολογία των βαρβαρικών επιδρομών, έφυγε το 626 από τη Μονή της Κυζίκου και πήγε στην Αφρική με τρεις μαθητές του, τους δύο Αναστάσιους και τον Θεόδωρο. Εκεί βρίσκει τον επίσκοπο Πύρρο, τον οποίο κατατρόπωσε σε

δημόσιο διάλογο για τις αιρετικές του θέσεις. Ο Πύρρος δέχτηκε κατ' αρχήν την ορθόδοξη διδασκαλία, αλλά αργότερα την αναίρεσε ξανά και έγινε πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως το 654. Στην Αφρική ο άγιος Μάξιμος γνώρισε και τον άγιο Σωφρόνιο μετέπειτα πατριάρχη Ιεροσολύμων, με τον οποίο ανάλαβαν κοινό αγώνα για την προάσπιση της Ορθοδοξίας. Το 646 μετέβη στη Ρώμη, όπου συνάντησε τον Πάπα Μαρτίνο Α΄, στον οποίο εξήγησε το πρόβλημα της Εκκλησίας στο Βυζάντιο. Μάλιστα κατόρθωσε να συγκαλέσει τη Σύνοδο του Λατερανού το 649, η οποία καταδίκασε την αίρεση του μονοθελητισμού και αναθεμάτισε όσους την ακολουθούν.

Η απόφαση της Συνόδου ερμηνεύτηκε από τον διάδοχο του Ηρακλείου, επίσης αιρετικό, αυτοκράτορα Κώνστα Β΄ ως στάση κατά του κράτους και γι' αυτό το 453 στάλθηκε απόσπασμα στη Ρώμη, το οποίο συνέλαβε τον άγιο Μάξιμο, τους τρεις μαθητές του και τον Πάπα Μαρτίνο και τους οδήγησε δέσμιους στην Κωνσταντινούπολη. Η τιμωρίες ήταν φρικτές, στον άγιο Μάξιμο και τους μαθητές του, τους έκοψαν τη γλώσσα και το δεξί χέρι και στον Πάπα τον εξόρισαν στη Χερσώνα και τον καταδίκασαν να ζει σε άθλιες συνθήκες. Ο άγιος Μάξιμος πέθανε τις 13 Αυγούστου του 662 φυλακισμένος το φρούριο Σχίμαρι Λαζικής. Λίγο αργότερα πέθαναν και οι μαθητές του, καθώς και ο εξόριστος Πάπας.

Η Εκκλησία μας αναγνώρισε τους αγώνες του αγίου Μαξίμου, τον οποίο κατέταξε στους μεγάλους αγίους και του έδωσε τον τίτλο του ομολογητή. Το ίδιο έκαμε και για τους τρεις μαθητές του και για τον άγιο Μαρτίνο.

Η διδασκαλία του αγίου Μαξίμου πηγάζει από τους αρχαίους Πατέρες της Εκκλησίας και από τις αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων και εκφράζει απόλυτα τη γνήσια παράδοση. Ο Υιός και Λόγος του Θεού είναι της αυτής ουσίας του Πατρός και του Αγίου Πνεύματος, ο Οποίος έγινε άνθρωπος για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους. Στο θενδρικό πρόσωπο του Σωτήρα Χριστού ενώθηκε η θεία με την ανθρώπινη φύση, χωρίς καμιά σύγχυση, αλλοίωση και τροπή. Στο πρόσωπο του Χριστού υπήρχαν επίσης και δύο θελήσεις, όπως και δύο ενέργειες, η θεία και η ανθρώπινη. Χάρης στην τέλεια αυτή ένωση των δύο φύσεων και τη λειτουργία των δύο θελήσεων και ενεργειών συντελέστηκε η σωτηρία του ανθρωπίνου γένους. Αντίθετα, ο μονοφυσιτισμός, αρνούμενος την πραγματική ενανθρώπιση του Θεού, και ο μονοθελητισμός, αρνούμενος την ανθρώπινη θέληση, δηλαδή την ελεύθερη θέληση του ανθρώπου να σωθεί, καθιστά τη σωτηρία θεωρητική και όχι πραγματική, όπως δοξάζει η Ορθοδοξία μας. Η ΣΤ΄ Οικουμενική Σύνοδος (680) στηρίχτηκε και ανάπτυξε τη θεολογία του αγίου Μαξίμου.

Ο άγιος Μάξιμος ανήκει επίσης στους μυστικούς θεολόγους. Με τη δική του φωτισμένη συμβολή, κατόρθωσε να μεταστοιχειώσει τον νοσηρό μυστικισμό του

νεοπλατωνισμού, που ήταν διάχυτος στην εποχή του, όπως λ.χ. στα περίφημα «Αρεοπαγίτικα Συγγράμματα», σε ορθόδοξη θεολογία. Σε εμπειρική, δηλαδή, εσωτερική βίωση της παρουσίας και των ενεργειών του Θεού, απαλλαγμένη από κάθε νοησιαρχία, η οποία δεν έχει θέση στη θεολογία των Πατέρων της Εκκλησίας μας και στους βυζαντινούς θεολόγους. Είναι ακόμα ο θεμελιωτής της αποφαιτικής θεολογίας, ο ορθόδοξος τρόπος προσέγγισης του μυστηρίου της Θεότητας. Το απέραντο συγγραφικό έργο του αγίου Μαξίμου αποτελεί μέχρι σήμερα πηγή μελέτης και βίωσης της ορθόδοξης πνευματικότητας.

Η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του στις 21 Ιανουαρίου.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN